

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ
مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَآتَى الْمَالَ
عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ
وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

★ 177 Gerçek hayır ve iyilik, hakiki müslümanlık, insanlık, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Fakat gerçek iyiler ve hakiki müslümanlar, kâmil insanlar, Allah'a, âhiret gününe, meleklerle, kitaplara, peygamberlere imân edenler; sevdikleri malları ve servetleri, cân ü gönülden, isteyerek, yakın akrabalara, yetimlere, dullara, kimsesizlere, öksüzlere, çevresi, çaresi olmayan yoksullara, yolda kalan muhtaç yolculara, yardım isteyenlere, medet umanlara, esirler ve kölelerin esaret boyunduruklarından kurtararak hürriyetlerine kavuşmasına-borçtan mahkum olanların mahkûmiyetten kurtulmasına harcayanlar; namazları erkânına, şartlarına, vaktine riâyet ederek âşikâre kılanlar, vicdanlarını, servetlerini, sosyal bünyelerini arındıran, berekete vesile olan zekâtı verenler, antlaşma yaptıkları zaman antlaşmalarına riayet edenler, sıkıntılara sabrederek mücadele edenler, hastalığa, açlığa, mallarına ve canlarına gelen zarara tahammül edenler, harbin şiddetli zamanında sabrederek savaşanlar ve kararlı davrananlardır. İşte onlar imanlarında samimi olanlardır. Onlar, işte onlar Allah'a sığınarak emirlerine yapışanlar, günahlardan arınıp, azaptan korunanlar, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davranan, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olan mü'minlerdir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْ بِالْحَرْ وَالْعَبْدُ
بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى
بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

178 Ey imân edenler, cinayetlerde, öldürülenlere karşılık katillere kısas uygulanması, size yazılı bir kanun haline getirildi, farz kılındı. Hür bir maktûle karşı, hür bir kimseye, maktul bir köleye karşı bir köleye, maktul bir kadına karşı bir kadına kısas uygulanır, ölüm cezası verilir.

Ancak, maktûlün velisi, kardeşi tarafından kısas cezasından, vazgeçilen; ödeyeceği diyetin de bir kısmı bağışlanan kimseye, Kur'ân'ın ve sünnetin hükümlerine İslâmî kurallarla örtüşen örfe, hakkaniyete uyularak, diyetin tahsilinde kolaylık gösterilmeli, sıkıştırılmamalı; katil de maktûlün tarafına süründürmeden, eksiltmeden diyeti güzellikle ödemelidir.

Bunlar, sizden öncekilere konan kurallara göre, Rabbinizin cezaları hafifletmesi ve rahmetinin, merhametinin tecellisidir. Kim bundan sonra, bu hüküm ve emirlere uymayarak haddi aşarsa, onun için can yakıp inleten müthiş bir azap vardır.

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

179 Ey akıl ve vicdan sahipleri, kısas cezasının uygulanmasının gayesi hepiniz için, toplum için güvenli bir hayat teminidir. Umulur ki, Allah'a sığınarak emirlerine yapışır, günahlardan arınıp, azaptan korunur, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarınıza ve özgürlüklerinize sahip çıkarak şahsiyetli davranır, dinî ve sosyal görevlerinizin bilincinde olursunuz.

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾

180 Ölüm hastalığı anında, bırakabileceği malı, serveti olanlarınıza, Kur'ân'ın ve sünnetin hükümlerine göre, meşrû, İslâmî kurallarla örtüşen örfe uygun bir şekilde anaya, babaya, akrabalara vasiyet yapması farz kılındı.

Bu vasiyetleri icra etmek, yerine getirmek de, Allah'a sığınıp, emirlerine yapışarak, günahlardan arınıp, azaptan korunanlara, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davranan, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olan mü'minlerin üzerine düşen bir sorumluluktur.

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

181 Her kim bu vasiyeti işittikten sonra değiştirirse, bunun bilerek işlenen günahı, vebali, değiştirenlerin boynunadır. Allah her şeyi işitir ve her şeyi bilir.